

SK

John Smith

Wm. Blunt

1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620

1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629

1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640

1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650

DIKTOMSZKÉ,
VERSUSKÉ I MO-
LITVENE
KNI'ZICZE

ZA

TÓ MÁLO SÓLSZKO DECZO

SZPRÁVLENE PO

KIS JÁNOSI,

VISZIKO POSTŪVANOM SUPERINTENDEN-
SI TI PRĚK DŪNAJSZKI EVANGELICSAN-
SZKI CZĚRKEV.

NA

NAS SZLOVENSZKI JEZIK OBRNYENE

PO

BARLA MIHÁLI,

KÖVAGO.ÖRSKE FARE DŪHOVNOM
PASZTERI.

STAMPANE V. SOPRONI

SAZIESZ OSZTANKA PISZKMI VU LETI

Kätköksi,

Ennen könyvet

birja

Onnenk Perentö

K.R.A.B 256/16 1868

Lipna

D. L. X. 1985/1465

Perentö

Wich
1937

Sumera = 60

Onnenk Perentö

I. SZVÉTOGA PÍSZMA RECSÍ OD
VERE KRSZCSÁNSZKE NAI PRED-
NYEISEGA NÁVUKA, I DÚ'Z-
NOSZTI.

KRSZCSÁNSZKE VERE NÁVUK.

Krszcsánszkoga návuka vréd-
noszt i drágoszt.

János 7. ű. 16. 17. Moj návuk je nej
moj, nego onoga, kí je mené poszlaó. Kí
scsé onoga volo csiniti, z-návuka szpoz-
na, jeli je od Bóga, ali pa jasz szám
od szébe gucsím.

Rim. 1. ű. 16. Nej me je szráam
Krisztusovoga Evangelioma; ár je Bo'za
mócs vszákomi vervajócssemi na zveli-
csanye.

Vadlűványe! oh tí Bo'zi dár,
Li tí szí moje vűpanye.
Gda me dojde 'zaloszt ali kvár,
Li tí mi szprávlas tróstanje.
Kak bi 'ziveo brezi tébe?
Modroszt, pokoj sze vcsím sz-tébe.

Jeszte Bóg.

Rim. 1. ű. 19. 20. Tó, ka sze od
Bóga znati more, je ocsiveszno vu lodi,
ár nyim je Bóg vő nazvésztio; ár ka je
vu Bógi nevidócsse, liki ta nyegova ve-

kivecsna zmo'zoszt, i nyegova Bô-
 'zánsztvo, z-etoga szvéta sztvorjenya, i
 sz-ti sztvorjeni sztvár zarazmivsi sze
 szpoznajo, naj oni neodgovorjeni bodejo.

²Zid. 11. ŷ. 6. Kí scsé k-Bôgi prid-
 ti (Bôga scsé prav csesztiti) on more ver-
 vati kaj jeszte Bôg, i nájem dá onim,
 kí nyega íscsejo.

Jeszté Bôg, nyegova szeri jasz tüdi szpráva;
 Kakda bi vü paznoszt verni bíla práva,
 Da bi Bôg te verne szkrbi nemeo na szvét,
 Ino da bi szvéti, nebio ocsa, poszvét?

Bôg je te náj popolnejši Düh.

János 4. ŷ. 24. Bôg je Düh (brezi té-
 la) i kí ga molijo, v-Dühi, i v-isztini
 (brezi szkazlivoszti, i vu dobri delaj) ga
 morejo moliti.

1 Tim. 6. ŷ. 16. Kí szám má nemr-
 telnoszt, i prebiva vu neprisztoplenoj
 szvetloszti; koga je ni eden cslovek nej
 vidio, niti viditi nemore, komi bojdi po-
 stenyé i vekivecsna zmo'zoszt, Amen.

Vszega Goszpôd je szám te Bôg!
 Radüj sze verno lüdsztvo!
 On je Düh brezi téla i ôk,
 I vídi szvoje lüdsztvo.
 Ni na zemli, ni na nébi
 Nema k szebi glánoga;
 Tak na zemli, kak na nébi
 Csiní doszta dobroga.
 Zmo'zen i vekivecsen
 Sze on szám imenüje!
 Te vesz szvét je po nyem sztvorjen
 I nad vszem goszpôdüje!

Bóg je vszaznajócsi, i povszéd
nazócsi.

Dján. Apost. 15. ŷ. 18. Zná Bóg
od vek i veka vsza szvoja dela.

'Zid. 4. ŷ. 13. Niksa sztvár je nej
nevidócsa pred nyim.

Jerem. 23. ŷ. 23. 24. Jeli szem jasz
nej té Bóg, kí je blūzi? tak právi te
Gószpód; i jeli szem nej ózdalecsni Bóg?
Jeli sze more sto szkriti vu szkrovnom
meszti, kaj bi ga jasz nevidio, tak velí
Gószpód? Jeli ne napunim jasz nébo i
zémlo? tak právi te Gószpód.

Nigjár naj sám rad negresím,

Tak mi ta pamet právi;

Pred Bógom pa ne odbe'zim,

Gde li scsé, tam me sztávi.

Csi bi sze gli pred nyim szkrívao,

Vídi delo, gúcs mi csúje,

Nájde me, bode odkrívao,

Ka kmicza gder zakríje.

Bóg je te náj modrejsi.

1. Tim. 1. ŷ. 17. Tomi vekivecsno-
mi, nemrtelnomi, i nevidócseni Králi,
szamomi módrómi, postenyé i díka na
vek' i veke. Amen.

Rim. II. ŷ. 33. Oh globocsína bo-
gásztva i modrósztí i znánya Bo'zega!
Kak nezbrodjene szo nyegove szódbé, i
nenaszlédjene nyegove potí.

Kama koli sze zglédnem,

Lépi réd zavídim;

Bo'zo rôko zaglédnem
 Vu vszem, ka gder vídím.
 Bo'za modroszt zdr'záva
 Ete szvét popolno,
 Sztálnoszt, blázensztvo dáva
 Vszemi dobrovolno.

Bo'za vola je vszegavécs szlo-
 bodna vola.

Rim. 9. ŷ. 20. Sto szi tí, oh cslo-
 vecse, kaj nazá gucsis Bôgi? Jeli ná-
 prava velí napravlácsi, zaká szi me tak
 napravio?

'Zoltár. 135. ŷ. 6. Vsza, ka koli
 scsé Goszpôd, csiní na nébi, na zemli,
 vu mórji, i vu vszáki globocsínaj.

Od szvéta sze ne potákam,
 Bôg ravna mojo sztávo;
 Od nyega vsze dobro csákam,
 Dá mi, ka mi je právo,
 Moj sztvoritel
 I hranitel
 Me nigdár ne odsztávi
 Vsze mi na dobro szprávi.

Bôg je vszamogôcsi.

Efez. 3. ŷ. 20. 21. Onomi pa, kí je
 zmo'zen vsza vcsiniti obilno, vise, líki
 mí proszimo, ali míszlimo póleg te
 v-nami delajôcse môcsi, onomi bojdi dí-
 ka vu czérkvi po Jezusi Krisztusi med-
 vszemi národmi na vek' i veke.

Mark. 10. ŷ. 27. Jezus velí: pri 10
 dí je nemo'ócse, ali nej pri Bôgi; áč
 pri Bôgi vsza mogôcsa.

Vszega szvéta Bóg, sztvoritell
 Vekvecsne szí díke vrêden,
 'Zítka mojega ravnitel!
 Bojdi i od méne hválen;
 Z-nezracsúnano vnôgimi
 Vecs jezero jezér sztvármi
 I mené v-racsúni más,
 Nezrecsno mi dobra dás.

Bóg je szvéti.

1 *Petra.* 1. *Ÿ.* 15. 16. Liki je szvéti
 on, kí vász je pözvaó, i ví szvéti bojdté
 vu vszem vasem 'zivlényi. Záto je popí-
 szano: szvéti bojdté, ár szem jasz szvéti.

'*Zolt.* 5. *Ÿ.* 5. Nej szí táksi Bóg ti,
 kí bi sze radivaó, vu nevernoszti, nepre-
 bíva pri tebi to hûdo.

Bóg! nedaj mi tô csiniti,
 Kô sze tebi nevídi;
 Dáj mi szrdczi tô lûbiti,
 Ka sze tebi povídi.
 Csíszto Tvoj kèp zdr'zati
 Szvetsztvo naszledüvati:
 Ár sze oni zvelicsajo,
 Kí sze v-tom ponávlajo.

Bóg je pravicsen.

Rim. 2. *Ÿ.* 6. 7. 9. 11. Bóg plácsa
 ednomi vszákomi pôleg dela nyegovoga.
 Onim, kí vu sztálnoszti dobri dél, díko
 i postenyé, i nemrtelnoszt íscesejo, plá-
 csa z-'zítkom vekivecsním. Onim pa,
 kí szo nyevkavi, i neokorni toj praviczí,
 pokorni pa nepraviczí, csemér i szrd.
 Moka i mantra vszákóy Dúsi csloveka

hüdocsinécsaga, 'Zidovi oprvics, i potom Grki (*vszákomi drügomi národi*). Díka pa, i postenyé i mír vszákomi dobrodelajócsemi, 'Zidovi oprvics, i potom Grki; ár nega pred Bógom o zòb prebéranya.

Oznan. 22. ŷ. 12. Ovo! náglo prídem, i ta plácsa z-menom: naj dám vszákomi, kak nyegovo delo bode.

Oh Goszpodne! tí zagvüsno
V pravicsnoj szòdbi hodis,
I nigda od vszej ocsiveszno
Racsún vzemes, vsze oszòdis.
Grèha sze mi dáj varvati,
Na szòdbo tak pripravlati
Da pred tehom obsztojim.

Bóg je lübézen.

1. *János 4. ŷ. 16.* Bóg je lübézen, i kí osztáne v-lübézni, v-Bógi osztáne, i Bóg vu nyem (*Tákxa náklonoszt bode vu nyem, kákxa je v-Bógi.*)

'*Zolt. 145. ŷ. 8. 9.* Milosztiven i szmilen je Goszpod, nenágli na szrditoszt (*na kastiganye*), i velika je nyegova miloscsa. Dober je Goszpod vszem, i nyegova miloscsa je nad vszémi sztvorjenimi sztvármí.

Bóg i k-grésnikom, i k-tim nezahválnim tüdi lübézen szka'zūje.

Luk. 6. ŷ. 35. Lühte nepriátele vase; i dobro csínte, i poszòdite, nika nazá nevüpavsi (*brezi toga, kaj bi tákso dobroztivoszt csakali od oni, kim poszòdite*) i

vas nájem bode veliki, i bodete szinôvje, to-
ga vîsesnyega. Ár je on dobrotiven,
k-tim nezahválnim, i hûdim.

2 Petra 3. ̑. 9. Ne müdí sze Gosz-
pôd z-obecsanyem szvojim (*liki tó nîste-
ri za müdbo dr'zîjo*) nego potrplénye má
z-nami, nescsejôcsi, kaj bi sze steri
szkvario, nego naj sze vszi na pokôro
obrnéjo.

Kak vel'ka je Bo'za szmilenoszt!

Li v-divjem szrdczi ne zîde!

Véksa od kamna je v-tom trdnoszt,

Koga vréloszt neobíde.

Jasz dokecs bom meo eti 'zítek,

K-Gospodni nebudem tûhi;

Nyega, kí szkrb má na tvoj 'zítek

Dícsi, hváli, Dûsa, v-dûhi.

Gospodne to tvojo szmilenoszt

Mi v-pámeti dáj dr'zati,

Tebi, oh nebeszka Vîsesnoszt

Z-vrêlim szrdczom hválo dati,

Vu szrecsi mi naj mertücslivoszt —

Dá, v-neszrecsi pa trôst právi,

I gda osztávim szvéta szvetloszt

Naj mi szmrti szlatkoszt szprávi.

Bôg je isztinszki.

'Zolt. 33. ̑. 4. Isztinszka je Gosz-
podnova récs, i vsze nyegovo delo je
sztálno.

'Zid. 6. ̑. 18. Nemogôcse je Bôgi
lagati.

Bôg, récs tvoja nigdár ne nori,

Vekyecna je tvoja vernoszt,

Ni kvár, ni haszek te ne borí,

Ni ne vlecsé na la'alívoszt.

Bár bi jasz, kí mam szpametnoszt,
Naszledüvao tvojo vernoszt?

**Bôg je nepremenliv i ve-
kivecsen.**

Jak. 1. ŷ. 17. Vsze dobro dánye, i vszáki popolni dár je od toga zgorányega, iszhája doli od Ocsé te szvetloszt, pri kom nega premenývanya, ali preobrnyávanya szencze.

Zolt. 90. ŷ. 2. Goszpodne! tí szi nam bil ramba vu vszákom vrémeni; escse prve liki szo bregovje posztanoli, i zemla je naprávlena i teszvét: od vekov na vsze veke szi tí zmo'zen Bôg.

Bôg je eden,

Efez. 4. ŷ. 6. Eden je Bôg, i Ocsa vszej; kí je nad vszemi, i po vszemi (*dela*) i vu vszemi vami.

Esaias. 44. ŷ. 6. Tak vell Goszpôd: — ja szemte prvi, i te szlédnyi, i zvüna méne néga vecs Bogôv.

Bôg je vszega Sztvoritel.

Oznan. 4. ŷ. 11. Vrédén szi Goszpodne vzéti díko, postenyé i zmo'znoszt; ár szi tí vsza sztvôrio, i po tvojoj völi szo, i sztvorjena szo.

Zid. 11. ŷ. 3. Po veri razmimo, kaj szo te vekivecsnoszt po Bo'zój récsi naprávlene tak, da szo sz-ti nevidôcsi ta vidôcsa vcsinyena.

Bo'za csüda mi vsze glászi,
Kama koli sze zglédnem,
Düsa, szrdcze szemi szászi

Gda na nébo poglédnem.
 Nebésza mi tó kricsíjo:
 Csiüdúj, oh cslovek Bôga,
 Po nyem sze zvêzde szvetlíjo,
 Vídis, ta csüda vnôga!

'Ze to têlo cslovecse je túdi sz-
 csüda vrédnim tálom sztvô-
 rio te Bôg.

'Zolt. 139. ŷ. 14. Dícsim te, kaj szí
 me sz - csüdnim tálom csüdnoga vcsinio;
 csüdna 'szo tvoja dela, i Dûh moj tó
 dobro zná.

Goszpodne! Tvoje modrôszi
 Delo je moje têlo;
 Dûsa Tvoje Bo'zicsnoszi
 V - têli szvetécse delo.
 Dûse moje Bo'za szvetloszi
 Dáva meni ono modroszi
 Naj zmo'znosz Tvojo szpoznávam
 Dobrôto Tvoje zvisávam.

Escse csüdnej je sztvorjena ta
 Dûsa.

Kolos. 3. ŷ. 10. Obléczte gori toga
 ponôvienoga csloveka (*vzemte gori nôvo
 náklonoszi*) kí sze ponávla na obráz
 onoga, kí ga je sztvôrio.

Predgarszki kníg. 12. ŷ. 9. Te práh
 na zemlô posztáne; Dûh sze pa povrné,
 k - Bôgi, kí ga je dao.

Med szpametne Dûse szí me
 Posztavio, oh Goszpodne,
 Na Tvoje bojaznoszi me
 Szprávlas potí vugodne;
 'Ze szí me vu toj maloszti
 V - Tvoje miloscse préjao

Na Tvoje práve znanosztí
 Pôt ocsinszko szpelávo;
 Poznam te 'ze, Goszpodne,
 Dícsim te v - nocsi vudne!

**Bôg sze szkrbí za nase 'ziv-
 lénye.**

Mát. 6. ̎. 26. Glédajte na sticze ne-
 beszke (*vu zrâki letécse*) one ne szejajo, ni
 ne'zenyajo, niti vu skegnye ne szprávlajo,
 i te vas nebeszki Ocsá nyé dônok hráni.
 Jeli szte ví nej poglavitejsi od nyih?

Prilicsni knġ. 28. ̎. 19. Kí orjé szvo-
 jo zemlo (*csészt szvojo verno szpunyáva*),
 zadovoli sze z - hranov; kí naszledŭje te
 nemárne lŭdí, dobí szirmastvo.

Verni Bôg csloveki dáva
 Rodno zemlo k - 'ziylényi;
 'Zivíni pásnik zdr'záva,
 Naj má krmo v - 'zivilényi;
 On nagája
 I narája
 Szád te zemlé 'zirovne,
 Z - blagoszlovom
 I 'zirovom
 Naszicsáva gládovne.

Bôg vsza ravna.

Mát. 10. ̎. 29 — 31. Jeli ne odávajo
 dvá vrâbcza za eden 'zukavecz? i eden
 'z - nyih ne szpádne na zemlo brezi
 vôle Ocsé vasega. Vam szo pa i
 vlaszké na glávi vszi v - racsun vzéti.
 Záto sze nebojte, od vnôgi vrâbczov
 azte ví dragsi.

Zolt. 33. ̎. 13 — 15. Z - nebész doli.

gléda Goszpôd, i vídi vsze szini cslove
 cse; z - sztolcza szvojega prebiválicsa
 gléda na vész národ zemelszki; kí je
 sztvôrio túdi nyihova szrdcza, i kí zná
 vsza nyihova dela.

Bôg, kí vu rôki szvojoj
 Noszi nasú sztávo,
 Po vóli dobroj, modroj
 Dáva dobre, právo;
 Komi scsé dobro dati
 Pôleg pravicsnoszti
 Sto more próti sztáti
 V - vszoy szvojoj zmo'znoszti?

Nevolo, trplénye nám na ha-
 szek obrné Bôg.

'Zid. 12. §. 11. Vszáka kastiga (*ne-
 vola, trplénye*) pa dokecs je nad nami, sze
 nám nevídi radoszt bidti, nego 'zaloszt;
 potom pa mirovnoszti szád pravicsni dá
 tim (*pobó'znoszti haszék szprávi*) kí sze
 'z - nyôv vardévajo.

Sztvorjenyá kníg. 50. §. 20. Ví szte hû-
 do miszlili próti meni; ali Bôg je miszlio
 ono meni na dobro obrnôti, da bi
 csinio tak, kak je zdaj, kaj bi vnogo
 lüdsztva v - 'zítki zdr'zao.

Po tanácsi Bo'zem hodi,
 Csi gli je jáko csúden;
 Bôg te vernó, dobro vodi,
 Li tí boj v - dobrom sztálen;
 Vidio bos po 'zaloszti
 Dnéve lépe radoszti;
 Po vrêmeni te kmicsnoszti
 Ti Bôg dá dén szvetloszti.

Od gréha; i ka 'z-nyega szhája.

Ka je gréh?

I János. 3. Ÿ. 4. Vszáki, kí gréh csiní, i nepravdenoszt csiní; i gréh je nepravdenoszt (*právide, ali Bo'ze zapóvedí prelámanye.*)

Rim. 8. Ÿ. 7. Ta telovna 'csednôsz (telovni 'zél bóganye) je nepriátelkinya Bôgi; ár sze nepodá Bo'zój zapóvedí: ár sze ni nemore.

Ka ti haszni gréh lübiti?
 V-szramôto te posztávla;
 Veke te scsé pogübiti,
 Li v-moke te on szprávla,
 Zaká nebi bio pobo'zen?
 V-tom ka te zadr'záva?
 V-nébo bös li tak polo'zen,
 Li tô ti 'zítek dáva.

Gréha obcsinsztvo.

János. 3. Ÿ. 6. Ka je porodjeno sztéla, télo je (*sz-telovnoga csloveka li ta telovna szhájojo*).

Rim. 3. Ÿ. 23. Vszí szo pregrésili, i nemajo díke Bo'ze.

V-csloveki je gréhov vretina.

Mát. 15. Ÿ. 19. 20. Z-szrdcza szhájajo hūda miszlénja, lüdomorsztvo, práznoszt, kurvésztvo, tatía, krívo szvedôszto, preklinyanye: eta oszkrúnijo csloveka.

Galat. 5. Ÿ. 17. Télo 'zelé próti Dúhi, Düh pa próti téli (*te telovne 'zelé nesztanoma próti pobo'znoj náklonoszti sztojijo, i*

eta próti onim) etiva sze z - edendrügim protivíta, naj stera scséte, ona (nesztanoma) ne csiníte.

Toga szvéta márho blágo
 Nam szrdcza k - szebi vlecsé,
 Têla 'zelénye nam je drágo,
 Pamet sz - kmiczov oblecsé,
 Naj 'zelejmo preminôcsa
 Bole, kak ta presztajôcsa. —

Goszpodne, dáj nam razmiti
 Nase natúre szkvarnoszt;
 Vcsi nász verno szkrb nosziti
 Na Dúse nase vernoszt;
 Ne bojdmo kak neszpametni,
 Verosztújmo kak pametni.

**To grêsno náklonoszt cslovek
 more obládati.**

Rim. 6. ̦. 14. Gréh naj ne goszpodúje nad vami, ár szte nej pod právdov (Moj'sesovov;) nego pod miloscsov (Jezusovoga szvétoğa návuka ravnanyem.)

Sztorjenya Kníg. 4. ̦. 7. Csi dobro csinís, jeli tak nebos prijéten? Csi pa necsinís dobra, jeli ti nesztójí pred dve-rami te tvoj gréh (naj na tébe vdári, ino ti kvár vicsní), ovo! nyegova gibkoszt je próti tebi; ali tí más môcs nad nyim.

Ôh Bôg! tí nam dás môcs
 Na grêhov obládanye;
 Tí szí nasa pomôcs,
 Gda mámo bojüvanye.
 Ka sze tak müdímo?
 Geto szí tí z - nami;
 Grêhe pobsjemo,
 Vêm je Dúh Tvoj v - nami!

Kí tēm grěsnim náklonostam
próti nesztáne, on bode nyih
rob.

János, 8. ŷ. 34. Odgôvorio je nyim
Jezus: za isztino za isztino velím vam, kaj
vszáki, kí gréh csini, szluga je gréha.

Rim. 6. ŷ. 16. Jeli neznate, kaj komi
sze podáte za szluge na pokornoszt, to-
ga szte szlugi, komi szte pokorni; ali
gréhi na szmrt (*na vas náj véksi kvár*), ali
pokornoszti na praviczó (*pobo'znosztí na
vase blá'zensztvo*).

Csi sze gréhov mók ognoti

Scsés, i od nyih varvati,

Prvle sze ji más szasznóti,

Kak te scséjo vézati.

Csi sze oprvics podávas

Potom sze od nyih zvezávas.

Kí gréh nad szebom goszpodú-
vati nihá, on je 'ze eti nesz-
recsen.

Rim. 6. ŷ. 23. Plácsa gréha je szmrt
(*nevola je gréhov priszlú'zeni nájem: te 'zi-
tek vekivecsni je pa dár Bo'zi vu Jezusi
Krisztusi (to vekivecsno blá'zensztvo je dár
Bo'zi, stero Bóg po Jezusi scsé dati.)*)

Prilicsni Knig. 13. ŷ. 21. Grěsnike
naszledúje to húdo; tim pravicsnim pa
dobróta v-tao príhája.

Kí od Bôga od sztôpi,

Na te gréhov potí,

'Zaloszt k-nyemi prisztôpi,

Óladoszt sze vkraj pôti.

Pokojnoszt,

47
Mirovnoszt,
Od nyega odhája,
Bojaznoszt prihája.

Z - sztrasmim szrdczom szí mészli
Od te szlédnye vere,
Pokoja nema v - mészli,
Bojí sze szodcza mere;
Z - Jezusom
Z - Virtusom
Dasze protivüje
Vü paznoszt zgübüje.

Kí gréhe nihá nad szebom gosz-
podüvati, za gréhov volo na
szlédnye na vecsno szkvar-
jenye príde.

2. *Teszszal. 1. 8. 9.* Kí szo nepo-
korni Goszpodna nasega Jeznsa Krisztusa
Evangeliumi, kastigo bodejo trpeli, po-
gübelenoszt vekivecsno od licza Goszpod-
novoga, i od díke zmo'znosztí nyegove.

1. *Kor. 6. 9. 10.* Jeli neznate,
kaj ti nepravicsni Králevsztva Bo'zega
nebodo öröküvali? Ne blód'te (*nedajte
sze znoriti z-vasim hüdím z-miszlénym*)
ni prázniczi, ni bolvancsarje, niti kur-
véske, niti tatjé, niti szkopczi, niti pi-
ánczi, ni pszüvczi, ni zgrablivczi krá-
levsztva Bo'zega nebodo üroküvali.

Vnogo nevól prihája
Eti na grésnike;
V - szmrti je pa dohája
Szkvarjenoszt nevernike.
Kí 'zítek más
Miszliti znás

Od grêha v'kraj b'zi
Li Bôgi tí szlú'zi.

Bo'za Ocsinszka náredba na
grêsnikov odküplênýe.

Bôg tô scsé, naj sze vszi zve-
licsajo.

1 *Tim.* 2. 4. Bôg vszelüdi scsé zve-
licsati i na szpoznanye isztine szpraviti.

Rim. 11. 32. Bôg je vsze pod ne-
vernoszt zapreo (*dopüsztio je, kaj szo z-ne-
vernoszti v-gréh szpadnoli*) naj sze nad
vszêmi szmilüje.

Jezus je na grêsnikov odküp-
lênýe poszlan.

Mát. 18. 11. Záto je prisao szin
cslovecsi, naj zdr'zi to pogübleno.

1 *Janos* 4. 9. V etom sze je szká-
zala lübéznoszt Bo'za k-nám, kaj je Bôg
szvojega jedínorodjenoga szína poszlaó
na ete szvêt, naj po nyem 'zivémo.

Tak jáko je lübio Bôg ete grêsni szvêt,
Kaj je poszlaó szína szvojega na poszvêt
Vszêm na odküplênýe
I na poszvecsênýe.

Jezusove oszobe vísenoszt.

János 14. 9. 10. Ki mené vídi, on
vídi Ocsó; kakda tak právis: poká'zi nam
Ocsó? Jeli neverjes, kaj szem jasz vu
Ocsi, i Ocsa je vu meni? Recsí (*mojnávuk*)
stere jasz vám gucsím szám od szébe
ne gucsím, nego Ocsa, kí vu meni pre-
bíva, on csiní eta dela.

²Zid. 1. v. 3. On, bodócsi szvetloszt díke, i obráz bívoszti nyegove, dr'zécsi vsza z - szvoje zmo'znosztí recsjov, geto je gréhov nasi ocsiscsávanye po szebi szpravio i szedeo szi je na deszniczo visesznoztí na viszini (*má tát vu toj vsza ravnajócsój zmo'znosztí Bo'zój.*)

Kak te mam tak prijéti
Svéta Odküpitel
Kak te morem^o dícsiti
Oh Düse zdr'zitel?
Jezus, vcsi me tó znati,
Naj te prav postüjem,
Daj sze mi te dr'zati,
Naj sze ne szkvarjüjem.

Jezus sze je szám rad ponízio
eti na zemli.

²Kor. 8. v. 9. Znáte milosco Goszpodna Jezusa Krisztusa, kaj je sziromák grátao, naj ví 'z - nyegovim sziromastvom obogatite.

^{Lük. 9. v. 58.} Liszicze májo jame, i fticze nebeszke gnêzda; ali szín cslovecsi nema, kama bi szi glávo nagno.

Jezus je z - szirmákom pôsztao
Naj bi nám vszém bogásztvo dáo:
Oh Düse nase priátel!
Sto bi nebio tvój csesztitel?

Jezus je nedú'zno i szvéto
'ziveo.

¹Petr. 2. v. 22. 23. Kí je grêha nej csinio, niti je nej nájdena jálnoszt vu nyegovi vüsztaj; kí je pszüvan nazá nej

pszüvao, trpécsi, sze je nejprotio; nego je na onoga nihao, kí pravicsno szôdi.

(1 *János. 3. v. 5.* Znáte, kaj szeje On szkázao, naj bi odevzéo nase grêhe; i grêha vu nyem nega.

Kak lêpi je te-be'záj tvoj
Szvesztva példa, oh Jezus moj!
Szrdcze mi nadigáva!
Dabi sze od tébe nevcσιο,
Tak bi Tebé nevrêden bio,
Bio bi tú'zna szpráva.

Jezus je i sz-csüdami poszvé-
docsio, kaj je od Bôga poszla-
ni bio.

Mát. 11. v. 4. 5. Odgovorécsi Jezus ercsé nyima: idôcsiva, nazvesztita Ivani, stera csüjeta, i vídita: szlêpi pregledáva-jo, i plantavi hodijo, gobavczi sze ocsiscsávajo, i glühi csüjejo, mrtvi sze obüdjávajo, i szíromákóm sze Evangelióm nazvescsáva.

János 10. v. 37. 38. Csi necsiním de-
ocsé mojega; neverte mi; csi je pa csinim, i meni neverjete, verte tim delam, naj znáte, i verjete, kaj je ocsa vu meni, i jasz vu nyem.

Jezus je záto prisao, naj ele
szvét z-szvojim návukom
preszvêti.

János. 8. v. 12. Veleo je Jezus: Jasz szem szvetloszt szvêta, kí mené naszledûje, ne bode hodio vu kmiczi; nego meo bode 'zítka svetloszt (*v-táksem návuki bode meo tál, steriga szpametnoga, csisztoga, i blá'zenoga vcsini;*)

János 18. v. 37. Odgovorio je Jezus Pilátusi: tí velís, kaj szem jasz Král, Jasz szem záto narodjeni, i záto szem prisao na ete szvét, naj szvedócsim od isztine. Vszáki, kí je z - isztine (*lúbi isztino*,) poszlúsa moj glász (*mojo récs.*)

Daj mi szrdcze pokorno,
 Jezus, do končza verno;
 Daj sze mi od tébe vcsiti
 Od dna, do dna na vecs príditi,
 V. dobrom na vékso popolnoszt,
 V. szmrti pa na odícenoszt.

Jezus je tak steo, naj sze nye-
 gov Evangelium po Vucsiteli
 glászi i razsérjáva.

Apost. Dján. 1. v. 8. Vzemete mócs
 na vász prídócsega szvétoga Dúha, i
 bodete mi szvedoczi vu Jeru'zálemi, i
 vu vszoi Judei, i Samarii, i notri do
 szlédnye zemlé.

Efesz. 4. v: 11. 12. On je dao níke
 Apostole, níke pa proroke, níke pa
 Evangeliste, níke pa pasztére i Vucsitele,
 na szvétczov vküp szprávlánye; na de-
 lo szlű'zbe, na téla Krisztusovoga czim-
 pranye.

I zdaj dávas vucsitele,
 Práve pòti Kazitele,
 Po steri nam nazvescsávas
 Volo Tvojo pred nász dávas.
 Oh, dáj nyim rázum; vernoszt nam,
 Naj hasznijo dús vno'zinam.

Jezusa szo 'zidovje preganya-
li, i rászpili.

Lük. 24. v. 19. 20. Jezus Nazarenszki je bio prorokszki môtz, zmo'zen vu deli, i v-récsi pred Bôgom, i vszêm lûd-sztvom. Kakda szo ga tá dáli ti vládniczi popovszki, i poglavníczi nasi na szôdbo te szmrti, i rászpili szo ga.

Apost. Dján. 2. v. 22. 23. Izráélitánszki mo'zjé, posztlûsajte etę recsí: Jezusa nazarenszkoga, môtza od Bôga z-mocsmí, i sz-csûdami, i z-naményami med vami pokázanoga, stera je vcsinio Bôg po nyem na szrêdi med vami, liki i szamí znáte. Kí je szkoncsanya tanácsa, i z-naprê znánya Bo'zega vö dáni, vszte ga préjali z-rokami nepravicsnimi, i gori-poveszivsi szte ga vmôrili.

Jezus je mreo za nász.

Rím. 5. v. 8. Bôg szvojo lûbézen vtom preporácsa k-nam, kajgda szmo es-cse grêsniczi billi (vredni kastige) Krisztus je mreo za nász.

Krisztus je zátó mreo za nász,
najbi mi kotrige nyegovoga
králesztva nyemi i Bôgi
'zíveli.

Rím. 14. v. 7 — 9. Niscse nász ne'zivé szebi, i niscse szebi ne merjé; ár csi 'zivémo, Goszpodni 'zivémo, i csi merjémo, Goszpodni merjémo. Zátó ali'zivémo, ali merjémo, Goszpodnovi szmo. Ár je zátó Krisztus i mreo i gori szta-

no, i o'ziveo sze je, naj i nad mrtvi-
mi, 'zívimi goszpodúje.

1 Kor. 6. v. 20. Za drágo czêno szte
küpleni, dícsite tak Bôga vu téli vasem,
i v. dûhi vasem, stera szo Bo'za.

Tvoje szmrti zrok i môcs
Daj Jezus szpoznati.
Nyé czíl i drágo pomôcs
Z szrdcza verno znati.
Zrok mántre; trplénya
Je nasa szkvarjenoszt;
Czil toga odküplénya
Nasa Odicsenoszt.

Pomágaj volo tvojo
Vu vszem szpunyávatí,
Dáj mi pokornoszt tvojo
Tak naszledüvati,
Da te za tvo lübéznoszt
Lü bim vu sztálnosztí;
Dosztójno tvojo vrédnoszt
Dícsim vu vernosztí.

**Bôg je Jezusa od szmertí páli
gori obüdio.**

Apost. Dján. 3. v. 15. Poglávníka 'zít-
ka szte vmôrili; koga je Bôg gori obüdio
z-mrtvi; steroga szmo mi szvedoczi.

1 Kor. 15. v. 17. 18. Csi je Krisztus
nej sztano gori, zamán je vasa vera;
escse szte vu grêhi vasi. I kí szo vu
Krisztusi zászpali (mrelí, kak nyegovi na-
szledníczí,) oni szo zgübleni (brezi vüpa-
nya szo grátali robi te szmrtí:)

Jezusa gori sztánênye
Szlú'zi nám na szpraviczanye:
Nej ga je po'zreo kmicsni grob,

Nej je grátao te szmrli rob! —
 Hválmo nyega ino Bôga!
 Procs tebi boj 'zaloszt vnôga:
 Mí v. grobi ne osztánemo
 Kak Jezus, gori. sztánemo.

**Bôg je Jezusa nad vszêmi vise-
 gori zviszio.**

Efez. 1. v. 22. Vsza je podvrgao
 pod nyegove nogé, i nyega je dao, naj
 bode gláva te czérkvi nad vszêmi.

Filip. 2. v. 9 — 11. Záto ga je Bôg
 gori zviszio, i darivao nyemi je imé,
 stero je vise vszega iména; naj sze vu
 iméni Jezusevom vszáko koleno naklekne
 ti nebeszki, i zemelszki, i pod zemlôv bo-
 dôcsi; i vszáki jezik naj vadlûje, kaj je
 Jezus Krisztus Goszpôd, na díko Bôga
 Ocsé.

Jezus, kí szí vu vernosztí,
 Szpunyávae Ocsé volo,
 'Ze szí vu odícseosztí,
 Ládas nebeszko sólo.
 Ta odícseoa obládnoszt
 Je prisla na 'zmeten boj,
 Vekivecsne díke szvetloszt
 Ti po trúdi dá pokoj.

**Jezus ravna i bráni szvojo szvé-
 to czérkev.**

Mát. 16. v. 18. Ta peklénszka vráta
 neobládajo to mojo ezérkev.

Mát. 28. v. 20. Ovo! ja szem z-va-
 mi vszáki dén notri do szkoncsanya
 szvéta.

Blá'zeni szo, kí bôgajo
 'Zitka rêcs i zdr'ávajo,
 Blá'zen, kí sz -tebom hodi!
 Ta tvoja rêcs je Bo'za rêcs,
 Dûsi na haszek vszegavêcs;
 Ar jo na dobro vodi,
 Csi Tebé naszledûjemo.
 Li tak v -nebésza prídemo.

'Ze eti na zemli tû di dűsevni
 mír mámo po Jezusi.

Mát. II. v. 28 — 30. Hodte k -meni
 vszi, kí sze trűdíte, ino szte obte'zeni,
 i jasz vam pocsinek dam. Vzemte na
 szébe moj járem (*naszledûjte moj nôvuk*)
 i vcsite sze od méne, kaj szem ja krotek
 i ponízen szrdcza, i nájdete pocsinek
 dűsam vasim; ár je moj járem hasznoviti,
 i moje bremen je léhko.

Jezus, tvoji verni pokoj májo;
 Gréha, ni szmrti sztráha nemajo,
 Dás nyim szrdcze puno z .vűpaznosztjov,
 Ne mantrájo sze oni sz -tű'znosztjov.

Jezus je etomi szvéti od Bôga
 posztávleni szodecz.

2 Kor. 5. v. 10. Nam vszêm je po-
 trűbno pred Krisztusa szodszi szto-
 lec z príditi, naj vszáki vzeme nájem po-
 leg toga, ka je vu teli delao, ali dobro;
 ali hűdo.

Oh tí velka szôdba,
 Dokecs moja hodba,
 Dr'zí natom szvéti,
 Bojdi mi tí k -poszvéti;
 Naj csiním dű'znoszt mojo,
 I varjem Dűso mojo.

Jezus tim szvojim dá vecsni
'zítek.

János 10. v. 27. 28. Ovczé moje posz-
lūsajo moj glász, i jasz poznam nyé,
i one me naszledŭjejo; i jasz nyim dam
'zítek vekivecsni, i neszkvarijo sze na
veke, i niscse ji ne vtrgne vō z-moje
rōke.

János 6. v. 40. Eta je pa ta vola
onoga, kí je mené poszlaó, da vszáki,
kí vídi (*pozna*) szína, i verje vu nyem,
má 'zítek vekivecsni, i jasz ga obŭdim
na szlédnyi dén.

'Zítka vecsnoga vŭpaznoszt!
Tí dás meni 'zítka szlatkoszt,
Szná'zis pôt, z-verov mi právis
V-kákse blá'zensztvo me szprávis

V-'zítki vekivecsnom sze vsze
moke szkoncsajo.

'Zid. 4. v. 9. Jeszte za lŭdsztvo Bo-
'ze escse edno szobôtno pocšívanye.

Oznan. 21. v. 4. Bôg doli zbríse vsze
szkuze 'z-nyihovi ôcs, i szmrti vecs
nebode, niti 'zaloszt, niti kricsa,
niti boleznoszt, vecs nebode. Ár szo
ta prva premínola.

Tam bomosze vu Bo'zem popol-
nêsem szpoznanyi veszelíli.

I *János 3. v. 2.* Lŭbléni, 'ze zdaj
szmo Bo'zi szinovje; ali escse sze je nej
szkázalo (*escse nevidimo z-ocsmí:*) ka bo-

mo. Známó pa, kaj gda sze szká'ze,
 priszpodobni bodemo k-nyemi; ár ga
 vidili bomo, liki je.

Mát. 5. v. 8. Blá'zeni szo oni, ki
 szo csisztoga szrdcza; ár oni bodejo Bô-
 ga vidili.

Tam, tam med timi szvétimi,

V-serégi z-odicsenlmi,

Jeszte blá'zena radoszt;

Tam to szrdcze tebi otczi,

Gospôdi, právomi szodczi

Szpêva právo zahválnoszt!

Zmo'znoszt

Volnoszt

Tam popravej

I popolnej

Vszi szpoznamo,

Za vsza vrédno hválo dámo.

Kém vecs dobra csinímo eti,
 tém véksi bode tam te nas
 nájem.

2 Kor. 9. v. 6. Kí szkôpo szêja,
 szkôpo bode i'zeo; kí obilno szêja,
 obilno bode i'zeo.

Radújte sze krszcseniczi,

Ví szte 'zítka űrocsníczi,

Kém bole eti szêjate,

Tém bole v-nébi 'zenyate.

Krszcsánszke Dú'znosztí.

Vera vu Jezusi i vu nyegovom
 návuki.

János 3. v. 30. Kí verje vu színi,
 má 'zítek vekivecsni; kí pa neverje Színi,

nebode vidio 'zítka; nego szrd Bo'zi
osztáne nad nyim (*kastiga dosztojna.*)

Galat. 5. v. 6. Vu Krisztusi Jezusi
niti to obrezávanye nika nevalá, niti to
neobrezávanye (*niti z-'Zidovszkoga niti
sz-poganszkoga pokolénya szhájanye*) nego
li ta vera, stera z-lübénosztí dela.

Éta vera je sz-tim isztinszkim
szpravícsanyem vküp szkle-
nyena.

Mark. 1. v. 15. I govorío je Jezus:
szpunilo sze je vrêmen (*stero je Bóg posz-
tavio*) i priblí'zalo sze je králesztvo Bo'ze,
povrnte sze (*pobógsajte sze*) i verte Évan-
geliomi (*mojemi návuki.*)

Apost. dján. 3. v. 19. Povrnte sze, i
obrnte sze, naj sze doli zbrísejo gréhi
vasi.

Obcsinszko opomínaye na po-
bo'znoszt.

Zolt. 119. v. 165. Veliki mír (*szrecso*)
májo oni, kí lübíjo tvojo právdo, i ne-
majo oni zbantivanya.

1. *Tim. 4. v. 8.* Ta pobo'znoszt na
vsze haszni, i obecsanye má 'zítka vez-
dásnyega i prísesztnoga.

Zbüdi sze Dúsa na vernoszt
K-Bógi, kí te je sztvório,
I na szvoj-kép osznovio,
Zbüdi sze na nyega volnoszt,
On sze neoszramotí,
Kí lübi Bo'ze potí.

Obcsinszko opomínanye, naj
sze od grêhov varjemo.

Sirák. 7. v. 1. Necsíni hũdo, i pogũ-
belnoszt nepríde nad tébe.

Gal. 6. v. 7. 8. Neblódte: Bóg sze
nedá ospotávati; kakóli szêja te cslovek,
tô bode i 'zeo. Ar kí na szvoje tejlo szêja
(*kí poleg têla 'zél 'zivé*) sz - têla bode 'zeo
szkvarjênye; kí pa szêja na dũh (*kí sze
za szvoje pobógsanye szkrbi*) z - dũha bode
'zeo, 'zítek vekivecsni.

Kí od Bôga odsztôpi
Na te grêhóv potí,
Te kvár k - nyemi prisztôpi
Radoszt sze vkraj pôti.

Pobo'znenáklonoszti prôti Bôgi,
Szpomínanye z-Bôga.

'Zolt. 63. v. 7. Szpomeném sze sz-
tébe vu mojoj poszteli, i od tébe szí
premiszlávam vu nocsnom mojem verosz-
tũvanyi.

Predgar. 12. v. 3. Szpômeni sze sz-
tvojega sztvoritela vu dnévi tvoje mla-
doszti; dokecs neprídejo dnévi te pogũ-
belnoszti; i dokecs prídejo ona létá, od
steri mores praviti: Nelũbim eti.

Bojazen Bôga.

'Zolt. 111. v. 10. Modrôszti zacsétek
je ta Bôga bojazoszt.

Predgr. 11. v. 15. 16. Toga dela sum-
ma je tô: vsza eta csũvsi, boj sze Bôga,
i zdr'zavaj nyegove zapovedi; ar jé tô

csloveka to naj vékse delo. Ár Bôg vszákse delo na szôdbo posztávi, z-evszim szkriwnim delom vréd, ali je ono dobro, ali hûdo.

Tobiás 4. ŷ. 6. Vsze dní 'zítka tvo-
jega, moj szin, naj bode pred tebom
nas Goszpodin Bôg, i tvojo pamet ne-
pûszti na grêh, niti na zametávanye za-
povedi Bo'ze.

Ta szinovna Bôga boiaznoszt
Je zacsétek te modrôszi;
I on má to právo szpametnoszt
Kí te szvoje vsze du'znoszti
Záto z-szrdcza rad szpunyáva.
Naj sze Bôgi povidjáva.

Poníznoszt pred Bôgom.

Sztorvj. Knig. 32. ŷ. 10. Ménsi szem
od vszej tvoji dobrôt, i od te pravicze,
stero szí vcsínio sz-tvojim szlugom.

'Zolt. 8. ŷ. 5. Ka je te cslovek, kaj
sze'z-nyega szpominas? ali te szin cslo-
vecsi, kaj nyega prigledávas?

Pred tebom, oh vszamogécsi!
Ka sze te práh zvisáva?
V-kom sze hváli, po tebi ocsi
Sze nyemi ono dáva,
I geto ti vsze dári dávas
Sz-te tvoje lübéznoszti,
Kak dosztojno pokastigávas
Nadühte vu gízdoszti!

Lübézen Bôga.

Mát. 22. ŷ. 37. 38. Lübí Goszpodna
Bôga tvojega, sz-czêloga szrdcza, sz-

czéle dūse tvoje, sz-czéle mōcsi tvoje.
Eta je ta prva i velika zapoved.

I *János. 4. ŷ. 19.* Mí nyega lūbimo;
ár je on nász prvle lūbio.

Sto bi tebé ne lūbio,
Bōg, kí szi nász prvle lūbio?
Tō moremo szpoznati,
Kaj tvoja csíszta lūbéznoszt
K-Dūsi nasoj práva vernoszt
Nász vsze scsé zvelicsati.

Radoszt vu Bōgi.

'*Zolt. 37. ŷ. 4.* Radūj sze vu Gosz-
podni i dá tebi szrdcza tvojega 'zelénye.

Luk. 1. ŷ. 46. 47. Zvisáva Dūsa moja
Goszpodna, i veszelí sze Dūh moj vu
Bōgi zvelicsiteli mojem.

Blá'zensztva mojega Bōg,
Tí szi mi náj véksa radoszt,
Vsza vdáblam li sz-tvoji rōk.
Vüpanye i odícsenoszt.
Ocsa mi tí scés biti
I vsze dobro dariti.

Zahválnoszt Bōgi.

'*Zolt. 92. ŷ. 2. 3.* Dobro delo je Gosz-
podna csesztiti, i tvojemí iméni peszem
szpévatí, oh visesni Bōg: vszako útro
glásziti tvojo miloscso. i tvojo isztinoszt
vszako nōcs (*nesztanoma szi od tvoje
szpodobnosztí zgucsávati*)

Efez 5. ŷ. 20. Hválo dávajōcsi vszig-
dár za vsza vu iméni Goszpodna nase-
ga Jezusa Krisztusa, Bōgi i Ocsi.

Vü paznoszt v-Bôgi.

Prilicsni Kníg. 3. ŷ. 5. 6. Mej vüpa-
nye vu Goszpodni sz-czéle tvoje pámeti;
na tvojo szamo pamet sze pa nenaszla-
nyaj. Vu vszej tvoji potí szpoznaj nye-
ga; on ravna tvoje potí.

1 Petr. 5. ŷ. 7. Vszo vaso szkrb na
nyega vr'zte; ár on má szkrb na vász.
'Zólt. 118 ŷ. 8. 'Zid. 10 ŷ. 35.

Oh neszpunyávaj dnévov tvoji
Vu to'zbi te nemárnosztí,
Li dr'zi sze verno dél tvoji
Nehenyaj vu szkrblívosztí.
Vü paj sze v-Bôgi, tvojo dú'znoszt
Szpuni; v-nébi plácsó csákaj.
Eta pôt ti dá právo radoszt.
Goszpodne, na tó me vrácsaj.

Zadovolénye z-Bo'zim ravna-
nyem.

1. Petr. 4. ŷ. 19. Kí trpíjo pôleg Bo-
'ze vôle, liki vernomi sztvoriteli naj pre-
porácsajo Dúse szvoje v-dobrom csi-
nênyi.

Jak. 1. ŷ. 12. Blá'zen je on mó'z,
kí znása to szkúsávanye; ár geto je var-
denycni, vzeme 'zítka korôno, stero je
obečasó Bôg onim, kí ga bôgajo.

'Zólt. 77. ŷ. 11.

Li na szamoga Bôga
Ja zavü pam mojo sztávo;
On na vszej dela vnôga
Má szkrb; meni dá to právo.

Csi po toj pôti hodim,
Tak sze nigdár nezvodim.

Molítev.

'Zolt. 102. *ŷ.* 18. Na ti nevolni prosnyo sze je zglédno, i nyihovi molítev je nej zavrgao.

Efez. 6. ŷ. 18. Vu vszákoj molítvi i prosnyi-molécsi sztálni bojdte vu vszákom vrêmeni vu Dûhi, i v-tom verosz-tüvajôcsi vu vszoy jedrnoszti i molítvi za vsze szvétcze.

K-tebi, ô Bôg, pozdigávati
Szdrcze vu csisztoj vrêloszti,
Tvojo dobrôfo zvisávati,
Grêhe szpoznati v-poníznoszti;
Tô szpeláva na pobo'znoszti,
Tô je nasa práva dú'znoszti.

Rêcsi Bo'ze postüvanye.

'Zolt. 119. *ŷ.* 72. Bôgsa je meni tvoji vûszt právda, kak vnogo jezero zláti i szrebrni pênez.

Kalos. 3. ŷ. 16. Rêcs Krisztusova naj prebíva vu vami obilno z-vszákov modrôsztojov, vucsécsi, i opomínajôcsi sze z-'zoltármí, i z-hválmi, i z-Dûhov-ními peszmami dobrovolno szpévajôcsi vu szdrczi vasem Goszpodni.

Lúk. 11. ŷ. 28. Blá'zeni szo, kí posz-lûsajo rêcs Bo'zo, i zdr'závajo jo.

Daj mi znati,
Prav szpoznati

Rêcs tvoji szvéti vrédnoszt;
 Da postüjem,
 Naszledüjem,
 I verjem nyíh isztinöszti.

Lübézen te obcsinszke Bo'ze
 Csészti.

'Zolt. 26. ̘. 6—8. Operém szí rôke
 vu nedú'znosztí, i prihájam k-tvojemi
 oltári, naj te z-glasznoy recsjoy dícsím,
 i glászim vsza tvoja csüda. Goszpodne!
 lübirim prebívati vu tvojoj hí'zi, i to mesz-
 to vu hí'zi, tvoje díke.

'Zolt. 27. ̘. 4. Édno szem proszío
 od Goszpodna, i zdaj tó iszto proszím,
 naj morem prebívati vu Goszpodna hí'zi
 vsze dní 'zítka mojega, viditi to lepoto
 Goszpodna, i víditi te nyegov templom.
 'Zid. 10. ̘. 25.

Daj Goszpodne, da z-radoszti
 V-czérkev tvojo prihájam;
 Tam od csészti i dú'znosztí
 Vcsenyé dosztojno nahájam;
 Vídim, kaj módro szkoncsávas
 Vsza, dobro zapovedávas;
 Blá'zen, kí te v-tom bôga.

Szamoga szebé dosztojna lü-
 bében.

Efez. 5. ̘. 29. Niscse je nigdár nej
 odürjávaso szam szvoje tólo; nego je hrá-
 ni i varje: líki te goszpód to szvojo
 czérkev.

Tí, ki szi me oszná'zio
 Z - düse lépov pámetjov;
 Nej szi me zamañ pol'zio
 Na te szvét sz - tov ópravov ;
 Dáj mi szpametno 'ziveti,
 Tebi 'zítek poszvetiti,
 Szlú'ziti z - evszov mócsjov.

Szamoga szebé postüva nye.

Sztorj. Knig. .I. ű. 27. Sztvôrio je Bôg csloveka na szvoj káp, na Bo'zi káp ga je sztvôrio, mô'za i 'zeno nyidva je sztvôrio.

1 Petr. 1. ű. 18. 19. Znáte, kaj szte nej sz-pogübelnimi sztvárimi z-szrebróm, ali zlátóm odküpleni od márnoga vasega 'zivlénya, stero vam je od vasi ocsév dáno; nego z-drágov krvjov, kak tí toga nedúz'noga i nej oszkrúnyenoga ág-necza Krisztusa.

Dika hvála Tebi
 Za tvoj káp meni dáni;
 Dáj 'ziveti Tebi
 Kak szem na tó pozváni;
 Tí dáj Düsi mojoj
 Eti právo szpametnoszt
 V - nébi ji pa v - tvojoj
 Diki, dáj 'zítka vecsnoszt.

Szamoga szebé poznanye.

Lük. 6. ű. 41. Ka glédas szpiczo va ôki brata tvojege, a tráma pa vu tvojem lasztivnom ôki nevezemes na pamet?

Gal. 6. ű. 4. Vszáki naj szam szvo-

je delo vardene: i teda bode szam vu
szebi meo hválo, i nej vu drúgom.

Kakda bi sze znao on pobôgsávati,
Kí szvojga bína nescse szpoznávati?
Szebé poznati je táksa modroszt,
V-steroj sztojí krszcásnszka pobo'znoszt.

Tá dú'znoszt, naj sze v-dobrom
nesztanoma povéksávamo.

Efesz. 4. v. 17. Tó velim záto, i
szvedocsim vu Goszpodni, naj vecs ne-
hodite tak, liki i tí drúgi poganye hodi-
jo vu márnosztí pámeti szvoje.

1 *Theszsz. 4. v. 1.*

2 *Petr. 3. v. 18.* Rászte pa vu mi-
loscsi i szpoznanyi Goszpodna nasega i
zvelicsitela Jezusa Krisztusa.

Oszná'zi me z-verov, z-vüpanyem
Z-száda rodnov lübéznosztjov,
Naj te z-dobri dél oprávlanyem
Dícsím, sz-právov pobo'znosztjov;
Da csinécsi tvojo volo
Vdáblam áldov, dobro volo.

Nad szamom szebom goszpo-
dúvanye.

Prilicsni kníg. 4. v. 23. Vari tvoje
szrdcze; ár'z-nyega szhájajo 'zítka tvo-
jega dela (*szrdcze je blá'zensztva tvojega
podprnya.*)

Gal. 5. v. 24. Kíszo krisztusovi, oni
szo télo szvoje rászpili, z-náklonoszt-
mi i 'zelámi vréd (*tó je tó: preprávlaje*

z - szébe te hűde náklonoszti, kaksté' zmet-
no nyim tó szpádne.)

Rim. 8. Ÿ. 2.

Blá'zen, kí prôti sztanyüje
Sztálno grêhov rú'znoszti;
Sz. czéle môcsi sze bojüje
V. Dúse szvoje vernoszti,
I tak vzévsí obládnoszt
Zadobí 'zítka vecsnoszt
Vu tom nebeszkòm králesztví
Vu vekí vecsnom blá'zensztví.

Dobre dúsne - vészti zdr'zánye:

Apost. dján. 24. Ÿ. 16. Vu etom sze
flíszam: naj nevrá'zeno dúsno - vészti mám
pred Bôgom i lüdmí vszigdár.

'Zid. 13. Ÿ. 18. Gvüsni szmo, kaj
dobro dúsno - vészti mámo, liki kí sze
scsémó vu vszem dobrom oponásati. I
Tim. 1. Ÿ. 19

Dúsne vészti daj mi szvedocsánsztvo
Tak postüvati kak zvelicsánsztvo;
I csi me gder kára
Daj mi te moj bin szpoznati
Pri Teb' miloscsó iszkati.

Zdrávja varvanye.

Sirák 30. Ÿ. 15. Zdrávje i dober
zrászt je bôgsi od vszega zláta, i mocs-
no télo od vno'zino bogásztva.

Sirák. 37. Ÿ. 32. Vu lakovnoszti
vnôge jésztvine je beteg; i ta nenapunye-
na obloszühnoszt je szpodobna k - blati.

Goszpodne, tĕlo szi mi tĕdi sztvōrio
 Dŭsi za tivārisa nyé osznōvio;
 Morem je tak verno postĭvati,
 Od skode vszāke verno varvati.

Mertŭcslĭvoszt.

Rim. 13. ψ. 13. Liki vudné (*pōleg Jezusevoga Nāvuka*) posteno hodmo, nej v - obloszŭhnoszti, i pianoszti.

Efez. 5. ψ. 18. Nezapojte sze z - vĭnom, v - sterom je hotlivoszt, nego sze napunte z - szvĕtim dŭhom.

Prilicsni knĭg. 20. ψ. 1. Vĭno csloveka norlavoga vcsinĭ, i opitjĕ pernyavoga, i kĭ sze v - tom radŭje, nebode cse - den, (*pri piānczi ne iscsi pāmeti*.)

Vu tvojoj radoszti
 Zdr'zāvaj merŭcslĭvoszt,
 Vno'zina radoszti
 Neszpametnim dā britkoszt,
 Zāto vu radoszti
 Tĭ mertŭk rad zdr'zāvaj,
 Nebeszke radoszti
 Szi z - etov nezaprāvļaj.

Csiszti Zĭtek.

1 Petr. 2. ψ. 11. Lŭblĕni, proszim vāsz, liki 'zalāre i tŭhĕncze; zdr'zāvajte sze od telovni 'zĕl, stere sze vojszkŭjejo prōti Dŭsi.

1 Theszsz. 4. ψ. 2 — 5. Bo'za vola je, to vase poszvecsenyĕ, najsze zdr'zāvate od prāznoszti, i vszāki znā szvojo poszōdo (*kotrige szvojega tela*) vu poszvecsenyi i postĕnyi (*v - csisztočsi i nepo-*

káranosztli) zdr'závatí, nej vu po'zelénya
naklonosztí, liki ti poganye, kí nepoz-
najo Bôga.

Obládaj to rú'zno 'zelnoszt,
'Zívi Bôgi v. csisztôcsi,
Zmiszli, kaj te ta nedú'znoszt
Zdr'zí v. Bo'zój miloscsi.
Csi nedúz'noszt ednók zgübís,
Nigdár je nazá nedobís.

Od vszákoga dela szi je potreb-
no dobro premiszliti.

Prilicsni kntg. 13. ŷ. 16. Te szpa-
meten szi csedno dene; a te norcz pa
povszéd vö nazvêszti szvojo norío.

Sirák 7. ŷ. 38. Vu vszem tvojem
gucsi, szi premiszlí od tvojega szlédnye-
ga koncza, i tak nigdár nevgresís.

Merkaj vszigdár na szébe!
Vém je szrdcze jálno,
Sz. kvárom tere na têbe,
Gda ti je nesztálno;
Podá sze,
Nihá sze
Znoriti z. radosztjov,
I szvéta jálnosztiov.

Szpametnoszt vu gucsi i mucsi.

Prilicsni kntg. 13. ŷ. 3. Kí varje
szvoja vüsztá, on szam szebé zdr'zí; kí
pa v. nêmar odpré vüsztá szvoja, vesz-
ne po szebi.

Sirák. 8. ŷ. 22. tál 11. ŷ. 8.

Jak. 1. ŷ. 19. Vszáki cslovek naj
bode jedrni na poszlúsanye, vühki pa
na gúcsanye.

Premíszleno gúcsi, znáj teda múcsati,
Gda csednejsí cslovek scsé dale gúcsati.

Delavnoszt.

'Zolt. 128. ŷ. 1. 2. Blá'zeni je on cslovek, kí sze Goszpodna boji, i po nyenyegovoj póti hodi; delo tvoji rôk bodes jeo; blá'zen bodes, dobro de ti.

Prilicsni kníg. 20. ŷ. 13. Neprelübi szen, da nebodes szirňák; lübi odprte ocsi (*bojdi jedrni vu tvojem delu*) i mel bodes krüha po völi.

Csi v-hasznovitom deli

'Zítek szpunyávamo

Blagoszlov bomo meli

Dokecs tü vandramo,

Bög dá blagoszlovnoszt

Tim delavnim i szkrbnim

Dá vecsno mirovnoszt

Tim vu pozványi vernim.

Sparanye i mertücslívo trose- nye.

Prilicsni kníg. 24. ŷ. 4. Po csednôszti príde naprê hi'za, i z-szpametnosztjov sze kámre napunijo z-evszím drágim i lépim blágom.

Sirák. 25. ŷ. 5. Csi szi vu mladoszti nika nej prípravio, kakda bi ká naisao vu tvojoj sztaroszti?

János 6. ŷ. 12. Veleo je Jezus: vküp poberte tó drobtinye, stero je osztanolo, naj nika neprejde.

Vari me od rasiþanya
 Dárov tvoji zaprávlanya;
 Dáre tí dás na sparanye
 I na csedno vertivanye.
 Daj, naj 'z nyími hasznim szebi,
 Drúgim; i na díko Tebi
 'Zitek szám szebi ponávlam,
 Drúgim radoszt v-'zítka szprávlam.

Zadovolnoszt.

Predgar. 7. ʘ. 14. Vu vrêmení szre-
 cse 'zívi sz-tim dobrim; vu neszrecse
 vrêmeni pa verosztűj; ár je Bóg eto
 onomi prôti posztavio (*Bo'ze módro rav-
 nanye je tó naj po radoszti 'zaloszt prihája.*)

Sirák 30. ʘ. 21. 22. Nepűszti tvoje
 pámeti na tú'znoszt, i neposzűsávaj sza-
 moga szebé sz-tvojim tanácsom. Ta
 szrdcza radoszt je 'zitek csloveka, ona
 te veszelí i podú'za 'zitek csloveka.

Zadovolim sze, oh Bóg, z-volov tvojoj
 V-szrecsi, v-neszrecsi ravnaj z-sztávov mojoj
 V-dobroj vóli
 I v-nevóli
 Sze sztálno radűjem nad vólov tvojoj.

Prí v'zívanyi 'zítka veszelíja
 potrebnó kebűvanye.

Predgar. 12. ʘ. 1. Radűj sze mladé-
 necz vu tvojoj mladosztí, i naj te veszelí
 szrdcze tvoje vu dnevi te mladosztí, i
 hodi po póti tvojege szrdcza, i po vi-
 dényi ócs tvoji; ali tó znaj, kaj te Bóg
 za vsza eta na szódbo potégne.

Naj sze li vu nedú'znosztí
 Z-szrdcza veszelímo,
 Ino z-radosztjov dú'znosztí
 Gder nezamúdímo,
 Bóg sze nam varvati velí,
 Vsze one radosztí,
 Stera Dúsi csemér dellí
 K-vecsnoj szkvarjenosztí.

Szkrb za dober glász ino imé.

Prilicsni knig. 22. ŷ. 1. 'Zelnejsi je te dober glász, i to dobro imé od velikoga bogásztva; od srebra i zlata je bóg sa ta prijétnoszt.

Sirá. 20. ŷ. 29. Te mó dri sze nap-ré pomága z-szvojm gúcsom; i te szpametni mó z prijéten bode pred timi zmó'zními.

Ta lépa csészt mi pámeti

Naj nigdár neoszlépi.

Lí dober glász, imé meti,

Sze vdá mojemi képi.

Daj mi tak li tó zdr'zati,

Z-'zitkom tebe postüvati,

Tvojo lübéznoszt v'zívati

Od dobri sze postüvati.

Dú'znoszt vu betegi.

Sirá. 38. ŷ. 1—4. Postüj toga vrá-
 esa za potrebc sine volo; ár je nyega
 Goszpód sztvôrio; ár je od Goszpodna
 to vrásztvo, za steroga volo sze í od krá-
 la pohváli. Bóg je z-zemlé sztvôrio to
 vrásztvo; záto sze ono tomi szpamety-
 nomi csloyeki negrsztí.

Eden je nás Goszpód,
 Eden je nász vszej Ocsa,
 Edne szmo kotrige;
 Róg nam je vszém miloscsa,
 Vszi szmo Bo'za decza.
 Szvét za nász vsze sztojí,
 Hüdi cslovek je, kí
 V-lúbézni ne sztojí.

**Radoszt nad lüdszkim kvárom
 je gréh.**

Prilicsni knig. 24. ψ. 17. Gda tvoj
 nepriátel szpádne, ne radüj sze; i gda
 sze potekne, naj sze ne zviszi te tvoja
 pamet.

Prilicsni knig. 17. ψ. 5. Kí ospota
 sziomáka, sztvoritela nyegovoga ospo-
 ta; í kí sze veszeli nad lüdszkim kvá-
 rom, ne vujde kastigam.

Csi rad ogrizávas,
 Cslovek, tvojga blíz'nyega,
 I csi sze radüjes
 Hüdo gucsécs nanyega;
 Csi, zakrivas vrédnoszt,
 Bin pa razlacsüjes,
 Krisztusa vucsenik
 Kak sze imenüjes?

Jálnoszt i csalaría je gréh.

Prilicsni knig. 10. ψ. 2. Ne hasznijo
 nikaj krivicsni kincsi; ali pravicza osz-
 lobodí od szmrti (*obarje vnóge od neszrecse.*)

Prilicsni knig. 20. ψ. 17. 'Zmajni je

toti krùh pri jálnom esloveki vzéti: ali na szlédnye bodo vūsza puna kaménja. *Hrána, stero szmo vzéti pri jálnom esloveki: gószto gráta oponosena ino britka za nász.)* Cfr. Tál 23. ŷ. 3.

1 *Pet.* 2. ŷ. 1. Szleczte doli vszo hüdóbo, i vszo jálnoszt, i szkazlivoszt, i nevoscsenoszt, i vsze ogrizávanye.

Goszpodne, ki vu jálnoszt
 'Zítka eti hodijo,
 Niti te odícseoszt
 V. nebészaj ne dobijo;
 'Ze eti, je odúrjijo;
 Ti, kí szpametno csinijo.

Hamicšia i ometenoszt.

Zolt. 5. ŷ. 7. Krví 'zelcza i jálnoga esloveka odúrjáva Goszpód.

Sirá. 21. ŷ. 29. 30. Kí mre'ze mecse, vu nyíh sze zgrábi. Toga húdo csinécsega naszledújejo hüdóbe (kastige,) csi gli nevé, odkud prihájajo one na nyega.

Blá'zen, kí v. praviczí hodi,
 Nyô gucsí od nyéh sze vodi,
 'Ze eti vdábla lübéznoszt,
 V. nebészaj 'zítka vecsnoszt.

V. némar dugá csinénye.

'*Zolt.* 37. ŷ. 21. Na pószodo proszi te neveren; alí ne plácsa; te pravicsen je pa milosztiven, i daroven.

Rim. 13. ŷ. 8. Nikomi nika dú'zni ne bojdte; nego naj eden drügoga lübite.

zametáva: stero li dónok ov ménse pámeti
ne csiní.)

Lük. 14. Ÿ. 11.

Vari me tí, Goszpodne,
Vu vszój mojoj vrédnoszti
Na tébe paziti,
Hoditi v. poníznoszti.
Dáj mivkraj bé'zati
Od vszáke gízdoszti,
V-tom sze radivati
Csi szem v. pravicsnoszti.

Nezahválnoszt.

Prilicsni kntg. 17. Ÿ. 13. Ki za do-
bro sz - hűdim placšuje, od toga hi'ze ni
ne odhája ta kastiga.

i *Teszsz. 5. Ÿ. 18.* Vu vszem hválo
dávajte; ár je tó ta Bo'za vola k-vam
vu Jezusi Krisztusi.

Dúsa, télo, i ka mam
Je tvoje, oh Bóg, tó znam,
Zítek szí mi ti dao;
Kákso koli mócs v'zívam,
Tó vsze szí mi tí darivao,

Nyevka i nezlo'z noszt.

Prilicsni kntg. 3. Ÿ. 30. Nyevke ne
zacsinyáj ni z-ednim cslovekom brezi
zroka, csi ti je hűda nikaj nej vesinio.

i *Kor. 3. Ÿ. 3.* Geto je mied vami
ta nevoscšenoszt, nyevka, i rászlocski,
jeli szte tak nej telovni i ne szóдите po
cslovecsem? (jeli sze neoponásate tak, li
ki ti nepovrnyeni i dívji ludje?)

Rad sze z. drügim z. mirüjem
 Szrda ne naszledüjem.
 Krisztusa on nepostüje
 Kí sze z. blí'znyim nezmirüje.

Ti drügi trüczanye i szilanye.

Prólícsni kníg. 14. v. 31. Kí prêsa
 sziromáka, szramotí nyegovoga sztvori-
 tela; on ga pa csesztí kí sze szmilüje
 nad potrebôcsim.

Malak. 3. v. 5. I priblí'zam sze k vam
 na szôdbo, i na nágli bodem szvedok, pró-
 ti szlepárczom, práznikom, i krívina
 priszegácsom, i próti onim, kí dela-
 vczom te nájem sztávijo: kí vdoviczo szi-
 roticzo, i toga tühincza mantrájo, i kí
 sze ne bojíjo mené, tak velí te seregöv
 Bôg, i Goszpôd.

Jak. 5. v. 4. Ovo, nájem ti delavczov,
 kí szo vase dr'zéle 'zeli zadr'záni od
 vász kricsí, i krícsanye oní, kí szo 'ze-
 li, je vu vüha vszej seregöv Goszpôda
 prislo.

Csi od Goszpodna v. kom más môcs,
 Bojdi drügim rad na pomôcs.

La'z lívoszt.

Prólícsni kníg. 13. v. 5. La'zí odürjá-
 va té pravicsen; kí sze pa Bôga nebojí,
 szam szebé odürnoga vcsiní, i oszramotí.

Sirak. 20. v. 26 — 28. Neszrámna je
 la'z lívoszt vu csloveki; alí vu vüsztaj ti
 neszpametni sze dosztakrát nahája. Le-
 'zi je trpeti toga tátá, liki toga neszta-
 noma tá'zcza: obadvá pa te pogübelnosz-

ti úrók naideta. Toga lá'zcza 'zitek je
obszűjen, i nyegova szramota ga naszle-
dűje.

Kolos. 3. v. 9. Ne lá'zte eden na
drűgoga, da szte 'ze doli szlekli toga
sztároga csloveka z-nyegovimi delami.

Ogrizávanye.

Sirák. 5. v. 16. Ne zovi sze za raz-
lácsa. (*Ne bojdi ogrizávecz i sálecz ti drű-
gi*) i tvojjezik naj ne sűta. Ár kak, to-
ga tatá velika szramota naszledűje, tak
rávno i toga dvojezicsnoga jáko hűdo
szkvarjenye naszledűje.

Efez. 4. v. 31. Vszáka britkoszt i
csemér i szrd, i krics, i preklinyanye
naj odhája od vász z-evszoy hűdűbov.

Ki ogrizávanye
Ti drűgi lűdi csűje,
Nyé nezagovori,
Nego sze v-tom radűje,
Ali pa nyé sz-timi
Navkűp ogrizáva,
Kakda sze té táksi.
Krszczenik zezáva?

Brbrana recslivoszt.

Prűlicsnű knűg. 10. v. 19. Vu vnűgom
gucsi zmenkánye jeszte; ali te szpamet-
ni zadržáva szvoja vűszta.

Jak. 1. v. 26. Csi sze sto med va-
mi vídi Bűga csesztiti, i szvojega jezika
nedr'zi na vűzdi, nego zapeláva szvoje
szrdcze, toga Bo'za csészt je zamán.

Sirák. 19. v. 6—9.

Vnôge 'zalôszi sze rêsi
 Kí csedno zná múcsati;
 Prijêten de, i ne vgresí,
 Kí csedno zná gúcsati:
 Ar tak ni szam rad ne skôdi
 Niti v-rêcsi ne zablôdi.

Na ti drûgi dugoványe je tûdi
 dú'znoszt glédati.

Filipp. 2. v. 4. Neglédajte vszáki li
 szamo na ta szvoja dugoványe, nego i
 ta, stera szo ti drûgi naj vszáksi gléda
 (na ti drûgi haszek, naj vszáksi gléda.)

Rim. 12. v. 15. Radûjte sze z-radû-
 vajôcsimi i jôcste sze z-iôkajôcsimi.
 (na szrdcze vszemte tó, ka sze drûgim zgodi.)

Dáj, Bóg, naj dr'zim za mojo
 Ti drûgi lûdi radoszt;
 K-tú'znim szpuním volo tvojo,
 I szprávlam nyim v-szrdcze radoszt.

Szkrb za pobôgsanye ti drûgi.

Jak. 5. v. 19. 20. Bratje, csi sto med
 vami zablôdi od isztine, i povrnéga sto,
 on naj zná, kaj kí grêsnika povrné z-blôd-
 ne nyegove pôti, on tak obdr'zí Dûso
 nyegovo od szmrti (od pogûbelnoszi) i
 zakrije grêhov nyegovi vno'zino (tô csi-
 ni, kaj té táksi cslovek miloscsó dobí od
 Bôga.)

1 Teszsz. 5. v. 11. Záto opomínajte
 edendrûgoga, i pobôgsávajte sze med
 szebom, liki i csiníte.

Csi dobro pélido dávam,
 Gresnike pobôgsávam,

Z. bôgsani do me v. tom táli
Za angyela szpoznávali.

Pravicze lûbézen.

'Zolt. 15. v. 4. 5. Pred koga ocsmí
je odûrno to hûdo, ali te Goszpodna bo-
jécse postûje; príszego i sz-kvárom szvo-
jim obdr'zí, i nepremenya je, pêneze na
u'zoro nedá; niti ji prôti nedú'znomi ne-
vzeme. Kí eta csiní, on sze nigdár vö
ne gene (*sz-te szrecsne póti.*)

1 János. 3. v. 7. Szinki! niscse vász
naj nezapela; kí praviczó csiní, praví-
csen je.

Prílicsni kníg. 21. v. 15. Na radoszt
je pravicsnomi praviczó csiniti, sztráj
pa opasûje delavcze nepravicze.

Na pohístvo pravicsno
Mi tí szam daj blagoszlov tvoj;
Drûgi blága krivicsno
Mi nedaj vlêsti vu dvor moj;
Da odávam v. praviczi,
Neküpujem v. kriviczi.

Gotovnoszt na szlû'zbo.

Prílicsni kníg. 3. v. 28. Nepravi tó
tvojemi blíznyemi: idi zdaj, i potom
prídi nazá. Vûtro ti dâm; csi v. mócsi
tvojoj sztojí dnesz dati. —

1 *Petr.* 4. v. 10. Eden vszáki, liki
je vzéo dár, tak szí 'z-nyim szlû'zte;
liki dobri safarje te razlocsne milocse
Bo'ze.

2 *Kor.* 7. v. 12.

Oh Bóg, csi mi dás zmo'znozt,
 Dáj mi tvojo pobo'znozt;
 Te nevolne pomagati,
 Nedú'zne zagóvárjati.

Szmilenoszt.

Lük. 6. ŷ. 36. Záto bojdte milosz-
 tivni, liki je i Ocsa vas milosztiven.

Zid. 13. ŷ. 16. Z-dobrocšinénja
 pa i z-podeljávanya sze neszpozábte;
 ár szo táksi áldovje vugodni Bôgi.

Premiszlite, razmite
 Kí szte brez lúbézni,
 Verte, kaj tak dobíte
 Velike bolezní:
 Csi zdaj sz-potrebócsimí
 Dobra necsiníte
 V-nébi z-odícsenimí
 Meszta nedobíte.

Mirovna trplívoszt i sônanye
 ti drúgi.

Prilicsni kníg. 16. ŷ. 32. Bôgsi je te
 trplívi, kak te mocsen; i kí nad szvo-
 jov natúrov goszpodüje bôgsi od onoga,
 ki váras notri vszeme.

Rim. 2. ŷ. 27. Ne obládaj sze od
 hüdoga; nego obládaj tí to húdo sz-tim
 dobrim.

Glédaj, kak je Jezus csínio',
 I tak sze oponásaj;
 Protivníkom je nejcsinio'
 Hüda; tak sze tí znásaj,
 Sz-csemérni ládaj v-krotkoszti
 Tak más nájem mirovnoszti.

Priaznivoszt.

Prilicsni knig. 16. ŷ. 24. Liki mēd, tākse szo te prijétne recsí; szlatke szo dūsi, i vrásztvo za tēlo (*Lūbezntve recsí szo nászladne i krepke prilike na drūgi lūdi pobógsanye.*)

Kolos. 4. ŷ. 5. Ta vasa récs vszigdár naj bode sz-prijétnosztjov, liki z-szoljov zacsinyena; da znáte, kakda vam trebē ednomi vszákomi odgovárjati,

Csíszta lépa vūgodnoszt
Naj me sznā'zi v-tiváristvi;
Récsi, dela odūrnoszt
Nerú'zni vu vadlūvánsztvi;
Da nebudem lūti, hūdi,
Neszramotím drūgi lūdi.

Vjedinyá vanye.

'Zolt. 133. ŷ. 1. Ovo, kak dobro i prijétno je ti bratov vu jedínosztí prebívanye.

Rim. 12. ŷ. 18. Csi je mogócse, na keliko od vász more biddi, z-evszēmi lūdmí mír mēte.

Dnévov szí nigdár netu'zite
Z-vasov rú'znov nezlo'znosztjov;
Nego, naj sze li veszelíte,
'Zívte z-lēpov jedínosztjov.

Szrame'zlivoszt.

Prilicsni knig. 27. ŷ. 2. Naj te pohvālio drūgi lūdjéh, i nej tí szam szebé; i hvāla tvoja zīde z-vūszt lūdszki, i nej sz-tvoji.

Rim. 12. ŷ. 3. Naj niscse nerazmi

vise liki trebé razmiti; nego naj razmi
v-tréznosztí, kak je Bóg vszákomi zme-
rio mero te vere.

Ne hválim sze nedosztójno
Ne rédim z-szébe pozójno
Bolvana norlavoga.

Hodba sz-timi cshednimi.

Prilicsni kníg. 13. ŷ. 20. Kí hodi sz-
timi môdrimi, bode môdrési; kí pa nor-
czöv tiváris gráta, on bode hūsi.

Sirák. 6. ŷ. 35. Csi szpametnoga
csloveka vídis v-ütrásnyem vrémeni,
idi k-nyemi; i prag nyegovi dvér naj
klácsijsi tvoje nogé. (*Z-nyim sze tivári-
stij.*)

Jezus, kí tebé lúbijo
I Tebi verno szlú'zijo,
Daj mi oni priátelsztvo
I vu nyem 'zítka blá'zensztvo

Dobroga tanácsa gori-vzétje.

Prilicsni kníg. 11. ŷ. 32. Kí gori-
vzeme káranje, bode csheden; kí pa
odürjáva káranje, neszpameten osztáne.

Prilicsni Kníg. 12. ŷ. 14. Norczi sze
dobra vídi ta nyegova pôt pred nyego-
vimi ocsmí, ali te môder gori-vzeme do-
ber tanács. (*Norcz csiní pôleg szvoje páme-
ti; te môder takáj pôleg tanácsa ti
drúgi.*)

**Od toga lüdszkoga sze zdr'zá-
vaj.**

I Petr. 4. ŷ. 15. Niscse med vami

naj netrpi tak, liki ľudomorecz, ali tát, ali hūdodelnik, ali liki ti drūgi oglejavec.

Roditelov postūvanje.

Prilicsni kníg. 23. v. 22. Poszlūsaj Ocsó tvojeja, kí te je rodio; i ne zavrzi tvoje materé, gda obsztára.

Sirák. 3. v. 9 — 11. Z-delom, i z-gucsom postūj tvojeja Ocsó, naj príhája na tébe blagoszlov od lūdi; ár blagoszlov ocsév, pokrepí hi'ze szinov; preklésztvo pa materé porūsi escse hi'ze fundameatom. Nehváli sze sz-tvojeja Ocsé szramotov; ár ti ne szlū'zi na hválo, csi te pszūje ocsa tvoj.

Postūvanje ti sztarisov.

Leviticzki kníg. 19. v. 32. Pred tim sztárim cslovekom gori sztani, i postūj líce sztároga csloveka; i boj sze Bôga tvojeja. Ja szem Goszpôd. *Sirák. 8. v. 7.*

Prilicsni kníg. 16. v. 31. Jáko lépa szná'zna korôna je ta sztaroszt, stera sze na pravicze pôti nahája. (*Lí pobo'zna sztaroszt je postūvanja vrédna.*)

Vernoszt k-priátelom.

Sirák. 6. v. 16. Te veren priátel nema czêne z-sterov bi sze kúpio, i nega tákse mere, z-sterov bi sze zmeriti mogla nyegova drágoszt. Te verni priátel je vrásztvo (*szrecca*) 'zítka, stero ti Bôga bojécsi naidejo.

Sirák. 9. v. 14. Nebojdi nevoscšeni

toga grénika díki; ár nevés, ka bode
nyegova pogübelnoszt.

Goszpodne! kak lépi dár je
Dober priátel, kí mi je
Veren vu mojoj radoszti,
I na tróst v-tú'znoj 'zaloszti.

Krotkoszt, i zmírenye z-onimi,
kí nász z bantajo.

Mat. 18. ŷ. 21. 22. Teda prisztópi-
vsi k-nyemi Peter ercsé Goszpodne!
Jeli naj odpúsztim mojemi brati, keliko
krát on pregresi próti meni? Jeli je za-
doszta szedemkrát? Erkao nyemi je Je-
zus: Nevelim ti szamo szedemkrát; ne-
go i szedemdeszét szedemkrát (*nezracu-
nanokrát.*)

Rim. 12. ŷ. 20. Csi je lacsen tvojj
nepriátel, nahráni ga; csi je 'zéden na-
póji ga: ár tó csinécsi 'zerjávo vógelje
szprávlas na nyegovo glávo. (*Tak sze
nyegova düsnavészst gori zbüdi.*)

Isztina, bolí obsálnoszt
Csi ti sto na kvár hodi;
Ali záto más szpametnoszt,
Naj te szrdcze nezvodi.
Li k-toj krotkoszti sze privcsüj
Za húdo sz-hüdim neplacsüj.

Z-némov 'zivínov dosztojno
djánye.

Prilicsni knig. 12. ŷ. 10. Te pobo-
'zen szkrb má na 'zítek szvojega 'zivin-
cseta; alí szrdczé nepobo'znoga je nesz-
mileno.

Odüren je on, kí 'zivíno vmárja,
 Bije, i nató, ka nemre, primárja,
 Ali na tesko bremen potegüje
 I nemifüje.

II. Pobo'zne Regule vu Versusi.

Postüj sztarejsega! csi tí dobís sztaroszt,
 Teda sze ti plácsa eta tvoja vernoszt.
 Roditelje sz-tebom csi dobro csiníjo,
 Merkaj; da nyíh dela tva nedreszelíjo!
 To stero déte sze z-roditelmi borí,
 Ono szamo szebi kastigo nasztvorí.
 Bógaj dober tanács, dívja nepokornoszt
 Szama szebé mantrá, szprávla szi odürnoszt.
 Csi szi v-kom pregrésio, gréh povadlúj z-szrdcza,
 Li tak más csakatí miloscsó od szodcza,
 Bógaj roditele, ka ti zapovéjo,
 Ne csíni onoga, ka ti prepovéjo.
 Kí k-tebi szka'zúje to právo lübéznoszt
 Postüj ga i szka'zúj tí k-nyemi zahválnoszt.
 Kí dobrocsinénye gizdavo pozábi,
 Odürnoszt od lüdi sze na nyega zgrábi,
 Brati ino szesztre sze szamí kvaríjo,
 Csi nyevko, szrditoszt med szébe püsztíjo.
 Blagoszlov dobíjo, kí lübijó zlo'znoszt,
 Opüscseni bodo, kí májo nezlo'znoszt.
 Netó'zí tí brata preczi, kak te zbanta,
 Csákaj prvle, naj ga ta düsnavészt fanta.
 Tvojga vučsitela v-nikom neobsáli,
 Tesko bremen Düsi, bi szpravio v-tom táli.
 Kak 'zelés od orügi, naj sz-tebom csiníjo,
 Tak csíni z-evszemi, kí sz-tebom hodíjo.
 Te posteni cslovek ne'zelé nikomi
 Kvára; nego dobro, kak szebi, vszákomi.
 Radoszt má v-ti drügi, csi v'zívajo szrecso;
 'Zaloszt nad onimi, kí májo neszrecso.
 Te dobrocsinitel v-szrdcza mírovnosztí
 Vídi lépi nájem i v-Düse radosztí.
 Ka dobís, la'zlivecz, csi drüge tí noris?

Bóg je vszaznajócsi, nyega tí neznóris!
 Kí sze z-la'zmí sáli, to lüdo pót hodi;
 Zgübi to vervanye, i szam szebé zvodi,
 Rêcs tvojo zdr'zavaj vu káksem sté deli,
 Tak do v-tebi drügi to vüpanye meli,
 Nezavr'zi nigdár szirmáka niksega;
 Cslovek je, i 'zelen szrdcza cslovecsega.
 Rú'zno szrdcze vecskrat lépi gvant zakriva;
 Neglédaj tak gvanta, nego ka v-nyem bíva,
 Divje szrdcze má on, kí tak zametáva
 Szirmáke, i 'zaloszt nyim sz-tem povéksáva.
 Csi scsés priátele szam szebi szpraviti,
 Navcsi sze tim drüгим po vóli hoditi.
 Hváli, ka je hválo, lübi to szpodobno;
 Kí rad graja drüge, csiní neszpodobno.
 Nega tü angyela, falinge vszi mámo;
 Prijétni bodemo, csi sônati známo.
 Falinge ti drügi na dobro obrnês,
 Csi meszto grajanya szam szebé povrnês.
 Csi sze od radoszti vcsászi zadr'zavas,
 Na vékse radoszti pót sze napelavas.
 Potrêbno je jeszti, naj 'zítek zdr'zímó;
 Ali ne'zivêmo záto, naj li jêmo.
 Z-zdrávjem ládati je jáko lépo delo;
 Zaprávla ti pa nyé, vnôgo pilo, jelo.
 Zdrave kotrige szo jako lépi dári,
 Neszpametno ji tak tí v-níkom nekvári.
 Kí sze radi z-ognyom, i sz-püksov zmenyajo,
 Oni szamí szebi pogübel szprávlajo.
 Csi tebi ta szreca vszigdár ne nagája;
 Szpoznaj, kaj i z-szrecesé vcsászi kvár prihája.
 Dr'zi sze li sztálno verne szkrblivoszti,
 Szebé, drüge kvarí kibeoz nemárnoszti.
 Dobri glász, postenyé je jáko lépa plácsa;
 Ali manyáki sze nedá táksa dácsa.
 Nevczagaj vu deli, csi gli ti je 'zmetno;
 Po trüdi sze dáva pokojnoszt prijétno.
 Csi sze ogíbatí nêcses te jálnoszti,
 Szamato szí szprávlás, rédis pót 'zalosztí.
 Szreca je ta jákoszt, kak to lépo licze;
 Szreca csisetócsa, kak cifre halicze.

To lútoszt vszi lüdje zá rú'zno dr'zijo ;
 Cslovêszto pa povszéd dosztojno lúbijo.
 Koga ta nedú'zoszt szná'zi , i ta jákoszt ,
 On povszéd nahája od lüdi lübéznoszt.
 Csi lícze i ocsi dosztojnoszt ka'zejo
 Szrdcza lepoto ti sz-toga zarazmijo.
 Povszéd je odürno kricsno szmejávanye.
 Prijétno pa povszéd to csedno znásanye.
 Csisztócsa ti drágoszt , i zdrávje pridáva ;
 Lícze róka , gvant , tak naj sznágo zdr'záva.
 Na veke netrpí nikakva nevola
 Z-netrplívosztijov sze povéksa nevola.
 Norcz je , kí v-máloj boleznosztí vczaga ;
 Ar ga ta nevola tak tem bole 'zaga.
 Bojdi tak trplívi , eti vszi trpíjo ;
 Ali po vrémeni pá radoszt dobíjo.
 Ti zláti bregov szí eti neobecsaj ;
 Ar tak bodes noszto teskócsa na plecsaj.
 On szí dobro nescse , kí sze nescsé vcsiti ;
 Kí sze pa rad vucsi , haszek má dobiti.
 Kvára sze tak ognes , oší csedno kebzüjes ;
 V-te kvár pa tak szpádnes , csi ne vérosztüjes.
 Ta szreca i mócs je lí szlaba podsztava ,
 Csi tanácsa nedá szpametna nárava.
 Szpoznávaj tí te szvét , szam szebé i drüge ,
 Cseden bos , i naides , tvojga haszka plüge.
 Ta sztálna radoszt sze naide v-nedú'zosztí
 Lí teví dvé dáta dár zadovolnosztí.
 Csi verno , szkrblívo szpunis tvoje delo ,
 Szrdcze de ti tak mír i posztelo melo.
 Dobe boj i teda , gda szí nej nazócsi ,
 Vídis te czvét v-dóli , kak je dísjócsi ;
 Csi gli ti je 'zmetno to dobro delati
 Delaj ! tó je dú'zoszt scsé tí nájem dati.
 Tak bos 'ziveo kak sze v-mladosztí navádís ;
 Tak lí v-nébo , ali v-te pekel zavádís.
 Csi szí lépi , bogat , ali plemeniti.
 Zátó szí escse nej vrli , znameniti.
 Lí tak dobís vrloszt , vrédnoszt , znamenitoszt
 Csi szí cseden , moder , i lúbis pobéznoszt.
 Dókecs to nedú'zoszt szkrblívo zdr'záva

Disí; kak jo zgübís, preczi zavonyávas,
 Vszáki on dén zgübís gda dobra ne csinís;
 Pámeti i szrdczi csi dobra ne vcsinís,
 Nej ti je zadoszta môdre recsí znati;
 Potrêbno ti je nyé csiniti, zdr'zati.

III. Nistero z dühávanye vu Versusí,

Pri zacsétki sóle.

^{1.}
 Bôg! Tebi poszvecsávam
 'Zitek na áldov i díko;
 Kaj sze csloyek zezávam
 I mám tô vrêdnoszá veljko;
 Dao szí mi roditele,
 I v - sóli Vuesítele.

^{2.}
 Daj mi v - pámeti rászti,
 Dobroga sze sztálno vcsiti,
 Ka sze navésim z - modroszti,
 Dúsi szí z - onim haszniti;
 Ravnitele lábíti,
 Sztálno nyé veszeliti.

Rano.

^{1.}
 Goszpodne, Tebi na díko
 Szrdcze zdaj podígávam,
 Kaj mi dobrôto veliko
 Prika'zújes, szpoznávam

^{2.}
 I dnesz mi daj pámetiti
 Poti tvoje lábíti,
 Tí szam mevesi tô csiniti,
 Tebi sze poviditi.

Dr ű go.

^{1.}
 Doszta dobra szí mi prikázao,
 Ocsa moj, préminôcsa nôcs,
 Od pogübeli szí me varvao,
 Téli mojní dao nôvo môcs,
 Tebi zahvalim pocsívanye,
 Vzemí to hýalodávanye!

^{2.}
 Szuncze to szvojo pát pohája
 Szvoj bészaj verno szkoczésáva;
 Maní k. deli vále nagája,

I v - tom lèpo pèldo dáva:
Tak sze i jasz scsém dr'zati,
Dù'znoszt mojo szpunnyávati.

V e c s é r .

1.
Ei tebi mam zahváliti,
Kaj sze morem veszeliti,
Ocsa moj vsze dobrôte!
Tí szj vrèden zahválnosztj,
Naj te dícsim vu vernosztj,
Kí hránis vsze szirôte:
Zitka mojega blá'zensztvo
Je od toga szvedoscánsztvo.

2.
I dnesz szj me verno ravnao,
Od kvára, nesztéce varvao,
Zbúdjavao Dùso mojo:
Jesztvino, pitvino dávao,
Na dobro opominyávao,
Veszelió volo mojo,
Obarvao od dreszélnoosztj:
Tí szj dávecz vsze radosztj!

3.
Oh! Ocsa, vecsne dobrôte
Mej szkrb na tvoje szirôte,
Bojdi z - menom eto nôcs;
Od Tébe csákam obrambe,
Vzemi me pod Tvojo hrambo,
K - útri daj nôvo pomôcs,
Da gori sztánem v - radosztj,
Hválo ti dam vu vernosztj.

P r e d j e s z t v i n o v .

1.
Goszpodne! ti hráno dávas
Csloveki z - milosztj;
Zirovnoszt zemle zdr'závas
Sz - tve dobrotivnoosztj.

2.
Vsza li od Tébe vdáblamo,
Csi gli sze szkrbimo,
Môcs, volo od tébe námo,
Vu vzem, ka csinimo

3.
Daj Tvoje dáre jemati
Z - szrdeza zahválnosztjov.
Csésztj delo szpunnyávati
Z - vernosztj vrélosztjov.

Po jesztvini.

1.

Goszpodne! ti nász Tvojo deczo lúbis.
Dávas Járe sz - tvoji rôk, kak oblúbis.
Razveszelis nász sz - tvojim blagoszlovom.
Z - lépim áldovom.

2.

Zadevolili szmo sze; hvála Tebi,
Daj, naj i 'zítek poszvetimo Tebi,
Z - vesenyem, i z - delom lí Tebé hválimo.
Vszigdár dicsimo.

Deczé molítev.

1.

Mladoszti moje Sztvoritel,
Szlisaj molítev moje;
Ti vszei dobrôt darovitel,
Vcsi me ná volo tvojé.
Dúso, téló od Tébe mam
Hráno, i vsze ka koli znam:
Vcsi me dobro csiniti,
To dobro pôt hoditi.

2.

Naklonoszt na esiszto radoszt
Szi ti v - méne zaszádio;
Poteri v - meni tó 'zelnoszt,
V - steroj sze ti nebi radio;
Dai mi pred szebom dr'zati
Racsun; verno merkati,
Da li v - dobrom radoszt mam,
Grêhev sze varvati znam;
Li esiszto sze radújem,
Vsze grêhe odúrújem.

3.

Csi sze gla od drúg: lúdi
Na grêhe naszkúsávam,
Vári me, da v 'mre'zaj húdi
'Zítka ne pokvarjávam.
Ta példa ti húdobnyákov,
Ti grésni zaszpanyákov,
Me naj v - grêh nenavrné
Od Tébe vkraj nezavrné.

4.

Daj Goszpodne, da pobo'znoszt
Szná'zi to moje mladoszt,
Trósta; lehkôti vernoszt
Na szlédnye moje sztaroszt,
Dúso mi esiszto zadr'závaj

N. K. [unclear]

7

~~Whitcomb~~
New York

~~to the~~ / ~~of the~~ / ~~year~~
1864

~~of the~~ / ~~of the~~ / ~~of the~~
1864

~~of the~~ / ~~of the~~ / ~~of the~~
1864

Slovenska knjižnica

6K RA

B 256/16

66009851465